

ΦΤΑΝΕΙ ΠΟΥ ΚΛΑΙΜΕ

Μέτριο ♩=112

Μουσική: Αντ. Μιτζέλος
Στίχοι: Ελ. Ζιώγα

Ερ-χον-ται ώ-ρες που ό-λα τα-φο-βά-μαι
ό-σα θυ-μά-μαι κι α-κό-μα με-πο-νούν-
αυ-τές τις ώ-ρες να το-θυ-μά-σαι
πλά-ι μου να 'σαι ό-ταν θαρ-θούν
δί-πλα μου να 'σαι μα-ζί σου να με βρουν

G D7 G
D7 G
G7 C G
C G
D C D G

D

να μ' αγ- κα- λιά- ζεις για να σ' αισ- θά- νο- μαι

C D G

— κι αν δεις να χά- νο- μαι να μ' α- νε- βά- ζεις

Em D

να με η- συ- χά- ζεις και να με νοιά- ζε- σαι

C D G

να με χρει- ά- ζε- σαι ό- πως κι έ- γώ

Έρχονται ώρες
που οι σκέψεις με πληγώνουν
και δεν τελειώνουν
τα "πως" και τα "γιατί"
γι' αυτές τις ώρες
κι οι δυό μας φταίμε
κι ο,τι κι αν λέμε
τι ωφελεί
φτάνει που κλαίμε
και που είμαστε μαζί.